

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU: PROČ JSOU VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU PRO PODNIKY DŮLEŽITÉ?

Co se v Evropské unii upeče, to český občan bude za dva, tři roky jíst doma. A rostoucí vliv na rozhodování získává Evropský parlament, jehož poslanci budou voleni již příští měsíc. Zájem českých občanů o tyto volby je však poměrně nízký, poslední šetření uvádějí jen 49% potenciálních voličů. Zdá se tedy, že naše veřejnost si málo uvědomuje, co všechno je ve hře. Volby do Evropského parlamentu jsou proto spíše jen v popředí zájmu politických stran.

Evropská unie čelí v současnosti bezprecedentní hospodářské a finanční krizi a řeší nejen otázku zmírnění jejich dopadů, nýbrž zejména výzvu

posílení konkurenceschopnosti starého kontinentu. Hlavním motorem ekonomického růstu a zaměstnanosti jsou podniky, jejichž úspěšnost ovlivní naplňování ambiciózních cílů EU, týkající se zkvalitňování podnikatelského prostředí, podpory vědy a výzkumu, energetických problémů, ale i oblasti životního prostředí a sociální politiky. I proto vztah mezi Evropským parlamentem a podnikatelskou sférou nabývá na významu. Volby do Evropského parlamentu jsou tudíž příležitostí k prosazování zájmů podnikatelské sféry a k ovlivňování Evropské unie a jejího dalšího vývoje v následujících pěti letech.

MANUÁL K VOLBÁM DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament je jediným, občany přímo voleným, evropským orgánem, který ovlivňuje řadu rozhodnutí přijímaných na evropské úrovni. Společně s Radou ministrů dnes rozhoduje o dvou třetinách evropské legislativy.

Ve volbách, které se uskuteční ve všech členských zemích Evropské unie ve dnech 4. – 7. června 2009, si více než 375 miliónů obyvatel zvolí své zástupce na další pětileté období. V České republice volby proběhnou ve dnech 5.–6. června. Výsledky z jednotlivých zemí by měly být známy 7. června ve večerních hodinách.

Evropský parlament zastupuje občany členských států na evropské úrovni. S každou novou smlouvou získával na vlivu a v dnešní době má rozsáhlé legislativní a rozpočtové pravomoci.

V letech 1958–1979 byli poslanci Evropského parlamentu jmenováni národními parlamenty členských států, přičemž každý poslanec měl dvojitý mandát. Od roku 1979 je jediným, občany přímo voleným, evropským orgánem a jediným mnohonárodnostním parlamentem na světě, do kterého občané volí své zástupce v přímých a všeobecných volbách. V tomto roce proběhnou již sedmé evropské volby a Parlament si připomene 30. výročí od prvních přímých voleb.

Od roku 1958 se Parlament výrazně změnil, zejména pod vlivem postupného rozšiřování Unie. Postupné revize smluv kromě toho posilovaly jeho pravomoci tak, že z téměř výhradně poradního orgánu v roce 1958 se stal jedním ze zákonodárců. V současné době je převážná většina evropských zákonů přijímána tzv. postupem spolurozhodování, na němž se stejnou měrou podílí Rada ministrů a Parlament.

S každým novým rozšířením Unie se počet poslanců postupně zvyšoval.

Od roku 2007 je v Parlamentu 785 zástupců z 27 členských států.

Niceská smlouva, která byla pozměněna po přistoupení Bulharska a Rumunska, však stanoví, že od voleb v roce 2009 bude celkový počet poslanců snížen na 736. Pokud by vstoupila před volbami v platnost Lisabonská smlouva, měl by Parlament 751 poslanců.

Česká republika má v současné době 24 mandátů a po volbách bude

jejich počet snížen v souladu s Niceskou smlouvou o 2. Pokud by Lisabonská smlouva po volbách vstoupila v platnost, byl by v souladu s rozhodnutím Evropské rady z prosince 2008 celkový počet poslanců dočasně zvýšen na 754. Německo by bylo jediným členským státem, který by po přijetí Lisabonské smlouvy přišel o část svých mandátů. Do dalších evropských voleb by však byl zachován jeho stávající počet křesel 99. Při tomto uspořádání by počet poslanců v přechodném období činil 754.

Poslanci se v Evropském parlamentu sdružují podle své politické příslušnosti, a nikoli podle národnosti. Každou politickou skupinu tvoří v současné době nejméně 20 poslanců zvolených v alespoň šesti členských zemích (pětině všech členských států). Po volbách v roce 2009 se však tato pravidla změnila: pro vytvoření politické skupiny bude zapotřebí nejméně 25 poslanců ze 7 členských států. V současné době je v Evropském parlamentu 7 politických skupin, přičemž žádná z nich nemá ve sněmovně většinu.

Politické skupiny Evropského parlamentu (procentuelní podíl, počet poslanců za ČR 2004–2009):

EPP-ED: Skupina Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) a Evropských demokratů (37%, 14)

PES: Skupina sociálních demokratů (28%, 2)

ALDE: Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (13%, 0)

UEN: Skupina Unie pro Evropu národů (5%, 0)

Greens/EFA: Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance (5%, 0)

GUE/NGL: Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (5%, 6)

IND/DEM: Skupina nezávislých/demokracie (3%, 1)

Nezařazení poslanci (4%, 1)

Každý poslanec je členem jednoho nebo více výborů. Evropský parlament má v současné době 23 výborů, z nichž dva jsou podvýbory a jeden dočasný výbor.

Volby do Evropského parlamentu se stále ve velké míře konají v souladu s vnitrostátními právními předpisy a tradicemi. Existují společná evropská pravidla, která stanoví, že tyto volby musí být přímé, všeobecné, svobodné a tajné. Poslanci do Evropského parlamentu jsou v členských státech voleni na základě systému poměrného zastoupení. Členské státy se však mohou svobodně rozhodnout, zda si zvolí systém otevřených či uzavřených kandidátních listin. Pokud hlasování probíhá podle otevřených kandidátních listin – jako v České republice – mohou voliči dát přednostní hlas pro jednoho nebo více kandidátů uvedených na listinách. Je povoleno

stanovit spodní hranici pro přidělení mandátů, která však současně nesmí přesáhnout 5 % hlasů získaných na národní úrovni. Tyto spodní hranice se mohou stát od státu lišit. Většina členských států považuje za volební obvod celé své národní území.

Účast na evropských volbách od roku 1979 se stát od státu výrazně liší. Trend celkového snižování účasti v parlamentních i místních volbách ve většině členských států se odráží i v postupném snižování účasti ve volbách do Evropského parlamentu. V roce 2004 volební účast v EU činila 45,5 % (v roce 1979 61,99%), v ČR 28,3 %.

CO BUDE V OBDOBÍ 2009–2014 VE HŘE?

Hospodářské a měnové záležitosti

Zlepšení dohledu a regulace na finančních trzích (nové legislativní návrhy vycházející z de Larosièrový zprávy), dohled nad Evropskou centrální bankou.

Zaměstnanost a sociální věci v Evropě

Vypořádání se s následky hospodářské krize, dopad demografických změn a zachování evropského sociálního modelu (v rámci plánu obnovy)

Budoucnost systémů sociálního zabezpečení

Sociální dimenze vnitřního trhu (možná legislativní aktivita v oblasti služeb obecného zájmu, vzdělávání, sociální zabezpečení)

Sladování práce a soukromého života (balíček návrhů Evropské komise na revizi unijní legislativy v této oblasti, zahrnující oblast mateřské a otcovské dovolené, nebude-li do konce funkčního období stávajícího Parlamentu dosaženo kompromisu v prvním čtení, bude se tématem zabývat nový parlament)

Přeshraniční zdravotní péče (nedojde-li k dosažení kompromisu v prvním čtení do dubna, bude v diskusích pokračovat nový parlament)

Mobilita pracovníků (návrh směrnice na zjednodušení mobility pracovníků prošla prvním čtením a čeká na rozhodnutí Rady)

Směrnice o pracovní době (nový Parlament se tématu ujme v návaznosti na jednání Rady a Parlamentu před volbami)

Životní prostředí a klimatické změny

Zajištění dosažení cílů EU v oblasti klimatu a vedení rozhovorů a jednání na mezinárodní úrovni ohledně klimatického režimu po platnosti dohody z Kjóta; vyjednávání závazné klimatické dohody a příprava na konferenci OSN v Kodani v prosinci 2009

- Řešení problému globálního oteplování ve všech politikách

- Pomoc rozvojovým zemím v boji s klimatickými změnami a jejich omezováním

Využití obnovitelných zdrojů energií ke snížení emisí CO₂ a zvýšení energetické bezpečnosti (zajištění společných pravidel pro

bezpečnost jaderných zařízení a nakládání s jaderným odpadem)

Zahraníční vztahy

EU-Rusko: Nahrazení Dohody o partnerství a spolupráci s Ruskem, která pozbyla platnosti v roce 2007, novou smlouvou; prevence přerušování dodávek plynu z Ruska přes Ukrajinu a zajištění finančních prostředků pro projekt Nabucco

EU-Čína: odstraňování netarifních překážek v obchodu s Čínou

(na straně Číny) a vyjednávání nové dohody o partnerství a spolupráci

EU-Střední východ: hledání řešení Izraelsko-Palestinského konfliktu

EU-Jižní Amerika: sledování procesu směřujícího k uzavření asocičních dohod s Latinskou Amerikou.

Rozšiřování EU

Diskuse o připravenosti Chorvatska, Turecka, FYROM, Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Srbska a Kosova na vstup do EU.

Přistěhovalectví

Rozvoj koordinované migrační politiky otevřené legální migraci a tvrdě vůči migraci ilegální, podpora migrace v odvětvích s nedostatkem pracovních sil

Legislativní návrhy v oblasti boje s nedeklarovanou prací a iniciativy v oblasti tzv. „cirkulační“ migrace

Vytváření efektivnějšího azylového systému založeného na solidaritě
Ochrana vnějších hranic.

Terorismus a bezpečnost

Ochrana osobních a digitálních dat a zachování svobod.

Zemědělství

Nová reforma v souvislosti s diskusí o rozpočtu a novou celosvětovou situací (pokud bude ratifikována Lisabonská smlouva, bude Parlament spolurozhodovat v této oblasti).

PRAVOMOCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament má v celé řadě politik stejné rozhodovací právo jako Rada ministrů 27 členských států. I v oblastech jako zemědělství nebo zahraniční politika, kde je Parlament jen konzultován či informován, jeho stanoviska a usnesení často ovlivňují rozhodnutí Rady. Parlament má také rozsáhlé rozpočtové pravomoci a provádí demokratickou kontrolu dalších evropských institucí.

1. LEGISLATIVNÍ PRAVOMOCI

Spolurozhodování

Přibližně ve dvou třetinách evropské legislativy se Evropský parlament podílí na rozhodování stejným dílem jako Rada ministrů.

V oblastech, jako je politika v oblasti životního prostředí, doprava, ochrany spotřebitelů, nelegální migrace a vnitřního trhu má Parlament pravomoc přijmout, pozměnit nebo zamítnout návrhy nařízení a směrnice Evropské komise. V tomto volebním období EP zamítl návrh

směrnice o liberalizaci přístavních služeb a o počítačových patentech. U jiných návrhů, jako například u směrnice o chemických přípravcích, REACH, podstatně změnil původní text.

Konzultace

U některých otázek (např. daně, průmyslová politika, zemědělství, přistoupení k eurozóně) vydává Parlament pouze poradní stanoviska (tzv. postup konzultace). I zde však pozměňovací návrhy Parlamentu často ovlivní konečný výsledek jednání v Radě, jako například v otázce dobrovolné modulace pro zemědělce.

Souhlas

Některé dohody vyžadují souhlas Parlamentu, který nemůže pozměnit navrhovaný text, ale může jej zamítnout. Tento postup se nazývá „postup souhlasu“ a používá se na přistoupení nových členských států a na uzavírání dohod se třetími státy. K rozšíření EU proto může dojít pouze tehdy, získá-li souhlas Parlamentu.

2. POLITICKÝ VLIV

Parlament se vyjadřuje i k otázkám, které nespádají do legislativní oblasti. Ačkoli členské státy mají poslední slovo v oblasti zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky, Rada a Komise musí předem informovat Parlament a ten svou účastí na politické a veřejné diskusi usiluje o konkrétní činnosti v dané oblasti. Poslanci prostřednictvím zpráv, doporučení a parlamentních otázek ovlivňují různé evropské hráče a vytvářejí tlak na Radu a Komisi, aby přijala opatření například v oblasti lidských práv.

Parlament přijímá také „zprávy z vlastního podnětu“, kterými může vyzvat Komisi, aby předložila legislativní návrh v určité oblasti, či uvést, jakým způsobem by měl být vypracován určitý legislativní návrh.

3. ROZPOČTOVÉ PRÁVOMOCI

Evropský parlament je společně s Radou odpovědný za sestavování ročního rozpočtu Unie. Má poslední slovo u více než poloviny rozpočtu EU a rozhoduje o výdajích v oblasti sociálních a regionálních fondů, energie, výzkumu, dopravy, rozvojové pomoci, životního prostředí, vzdělávání a kultury. V oblasti zemědělství má poslední slovo Rada. EU rovněž usiluje o dlouhodobé finanční plánování, které stanoví maximální výše výdajů na období sedmi let. Žádná dohoda o tzv. „finančním výhledu“ nemůže být dosažena bez souhlasu Parlamentu.

4. DEMOKRATICKÁ KONTROLA A KONTROLNÍ PRÁVOMOCI

Jmenovací pravomoc

Parlament hraje klíčovou roli při schvalování Evropské komise a schvaluje také jejího předsedu. Dříve než Parlament hlasuje o složení Komise jako celku, jsou jednotliví navrhnutí komisaři pozváni na slyšení před poslanci. EP rovněž pořádá slyšení s prezidentem a členy výkonné rady Evropské centrální banky a s nově navrženými členy Evropského účetního dvora.

Demokratická odpovědnost v měnové politice

Prezident Evropské centrální banky předkládá plénu EP svou výroční zprávu a každé tři měsíce informuje příslušný výbor EP.

Rozpočtová kontrola

Parlament je odpovědný za systematický dohled nad výdaji Unie a rozhoduje, zda jednotlivým evropským orgánům a institucím udělí absolutorium za plnění rozpočtu.

Vyšetřovací a dočasné výbory

Parlament má pravomoc ustanovit dočasné výbory, jejichž úkolem je vyšetřit údajné nesprávné uplatňování práva Společenství (vyšetřovací výbory), nebo se dočasně zabývat určitým konkrétním problémem.

Parlamentní otázky, k písemnému či ústnímu zodpovězení, představují další způsob dohledu nad ostatními orgány. Otázky se kladou v průběhu rozprav na plenárních zasedáních Radě nebo Komisi, které jsou povinny je zodpovědět.

5. PETICE

Každý evropský občan má právo předložit Parlamentu petici, a požádat v ní Parlament, aby se zabýval určitým problémem spadajícím do kompetence EU.

6. ÚLOHA PARLAMENTU V BUDOUCNOSTI

Lisabonská smlouva dále posiluje pravomoci Parlamentu. Postup spolurozhodování by byl rozšířen na oblasti zemědělství, rybolovu, legální migrace, vesmíru a sportu. Rozpočtové pravomoci EP by byly rozšířeny na všechny výdaje Unie, tedy včetně zemědělství. Parlament by měl také širší pravomoci, pokud jde o jmenování předsedy Komise.

EVROPSKÝ PARLAMENT PODLE LISABONSKÉ SMLOUVY

Bude-li Lisabonská smlouva ratifikována, přispěje k posílení úlohy Evropského parlamentu i parlamentů národních v rozhodovacím procesu a upevní tak demokratický charakter Evropské unie. Až na několik málo výjimek budou Evropský parlament a Rada při přijímání právních předpisů rovnoprávnými zákonodárci, zejména pokud jde o rozpočtový proces či spravedlnost a vnitřní věci. Národní parlamenty budou mít naopak pravomoc vznést proti návrhu námitky, pokud se budou domnívat, že nebyla respektována zásada subsidiarity.

Lisabonská smlouva podstatně posiluje úlohu Evropského parlamentu. Jeho úloha zákonodárce bude významně posílena díky rozšíření postupu spolurozhodování, který se stane řádným legislativním postupem, ale také díky zvýšené účasti Parlamentu ve zvláštních legislativních postupech. Při přijímání mezinárodních dohod bude zapotřebí jeho souhlasu. Parlament získal také právo podnětu k revizi Smluv a bude se na ní aktivně podílet prostřednictvím své účasti na Konventu, který revizi připravuje. Jeho rozpočtové pravomoci, které sdílí stejnou měrou s Radou, se nyní rozšiřují na všechny výdaje Unie a také jeho pravomoci v oblasti politické

kontroly se rozšiřují zejména prostřednictvím volby předsedy Komise. Předsedu Evropské komise by navrhovali předsedové vlád států EU na základě výsledků evropských voleb a musel by jej zvolit Evropský parlament. Jmenování vysokého představitele EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku by také podléhalo souhlasu Parlamentu.

Evropský parlament bude po ratifikaci Lisabonské smlouvy schvalovat také další rozhodnutí, která dosud spadala výhradně do kompetencí Rady, a také v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, kde nemá rozhodovací pravomoc, získává obecné právo být informován a konzultován.

V praxi to znamená, že kromě některých oblastí získal pravomoc spolurozhodování prakticky ve všech oblastech politiky Unie, čímž se stává rovnoprávným zákonodárcem. S několika málo výjimkami by tak byl postaven jakožto zákonodárský orgán na roveň Radě, zastupující členské státy EU, v oblastech, kde tomu tak dosud nebylo, zejména v oblasti přistěhovalectví, v zemědělské politice a v otázkách spravedlnosti a vnitřních věcí. Vnitrostátní parlamenty by získaly právo mít námitky proti

návrhu, pokud by měly za to, že byla porušena zásada subsidiarity, např. v případech, že daný výsledek by bylo možno lépe dosáhnout opatřeními na vnitrostátní úrovni, nikoliv na úrovni EU.

Stávající politiky EU, které budou spadat pod postup spolurozhodování (seznam není úplný):

- Zemědělství a rybolov
- Víza
- Azyl
- Přistěhovalectví
- Soudní spolupráce v trestních věcech, policejní spolupráce, Eurojust a rozhodnutí o Europolu
- Minimální pravidla o trestních sankcích za závažné trestné činy s příhraničními prvky
- Společná finanční ustanovení
- Opatření nezbytná pro používání eura
- Strukturální fondy

Nové oblasti politik, které má zavést Lisabonská smlouva, podle které budou spadat pod postup spolurozhodování (seznam není úplný):

- Energetika
- Kontroly na hranicích

- Sport
- Služby obecného hospodářského zájmu
- Ochrana osobních údajů
- Přistěhovalectví (boj proti obchodování s lidmi a podpora integrace)
- Evropská práva duševního vlastnictví
- Veřejné zdraví: opatření zavádějící normy vysoké kvality (nikoliv harmonizace)
- Vesmírná politika
- Zavedení evropského výzkumného prostoru
- Cestovní ruch

Počet poslanců Evropského parlamentu je omezen na 751 a ačkoli Lisabonská smlouva neuvádí, jak se mají křesla rozdělit mezi členské státy, nařizuje, aby Evropská rada na podnět Evropského parlamentu a s jeho souhlasem před volbami v roce 2009 rozhodla o jeho složení na základě zásady „poměrného sestupného“ zastoupení s nejméně 6 a nejvíce 96 poslanci z každého členského státu.

Evropský parlament pracuje ve 23 úředních jazycích. Smlouvy stanoví, že všichni občané by měli mít možnost sledovat práci Parlamentu, klást mu dotazy a dostávat odpovědi ve svém mateřském jazyce.

Kandidáti do eurovoleb

Do letošních voleb se přihlásilo celkem 33 politických stran a uskupení. Vedle politických stran již v Evropském parlamentu zastoupených, budou usilovat o křesla např. také Evropská demokratická strana, Liberálové.cz, Strana svobodných občanů, seskupení Libertas.cz, koalice Suverenita, Strana zelených, Demokratická strana zelených, Hnutí zelení, Starostové a nezávislí, Česká strana národně sociální, Česká strana národně socialistická, Dělnická strana, Národní strana, SPR-RSČ, a další menší strany a uskupení – Věci veřejné, Koruna Česká a další.

Kandidátní listiny (pořadí 1.-10.):

ODS:

Ing. Jan Zahradil, europoslanec
Ing. Evžen Tošenovský, exhejtman
Ing. Oldřich Vlasák, europoslanec
MUDr. Milan Cabrnach, europoslanec
PaeDr. Ivo Strejček, europoslanec
MUDr. Miroslav Ouzký, europoslanec
Edvard Kožušník, asistent předsedy Senátu
Mgr. Hynek Fajmon, europoslanec
JUDr. Andrea Češková, zastupitelka Prahy 5
Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., europoslanec
ČSSD:
Doc. Ing. Jiří Havel, CSc., vysokoškolský pedagog
JUDr. Richard Falbr, europoslanec
Dr. Libor Rouček, europoslanec
RNDr. Pavel Poc, jednatel
Ing. Zuzana Brzobohatá, poslankyně
Robert Dušek, poslanec
MUDr. Olga Sehnalová, MBA, mistostarostka města Kroměříže
Vojtěch Mynář, náměstek primátora města Ostravy
Ing. Petr Osvald, zmocněnec primátora města Plzně pro záležitosti EU
Doc. MUDr. Jaroslav Vornáčka, Ph.D., MBA, vysokoškolský pedagog
KDU-ČSL:
MUDr. Zuzana Roithová, MBA, europoslankyně
Ing. Jan Březina, europoslanec
Ondřej Benešik, BBS, krajský zastupitel, člen Výboru regionů EU v Bruselu
Mgr. Marie Jilková, poradkyně ministra
Jaroslav Lobkowicz, podnikatel
Mgr. David Macek, ředitel poradů ministra
Ing. Ivo Vykydal, náměstek ministra dopravy
Prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc., lékař – vysokoškolský pedagog
Ing. Petr Adamec, projektový manažer
Doc. JUDr. Pavel Svoboda, DEA, ministr
Strana zelených
JUDr. Jan Dušik, náměstek ministra životního prostředí
PhDr. Kateřina Jacques, poslankyně
MVDr. Přemysl Rabas, poslanec
Jiřina Šiklová, socioložka
Milan Horáček, europoslanec

Bc. Lucie Horváthová, asistentka ředitelky kabinetu ministra
RNDr. Mojmír Vlašín, ekolog, zastupitel města Brna
MUDr. Džamila Stehlíková, lékařka
Ing. Vladimír Verner, ředitel společnosti
Ing. Zuzana Drhová, Ph.D., sociální ekoložka

KSČM:

PhDr. Miloslav Ransdorf, CSc., europoslanec
Ing. Vladimír Remek, europoslanec
MUDr. Jiří Maštálka, europoslanec
Ing. Jaromír Kohlíček, CSc., vedoucí oddělení ÚV KSČM
Ing. RSDr. Věra Flasarová, europoslanec
Ing. Kateřina Konečná, poslankyně
JUDr. Zuzka Bebarová-Rujbrová, poslankyně
Doc. Ing. Hassan Charfo, DrSc., vedoucí oddělení ÚV KSČM
Dor. RNDr. Jiří Hudeček, CSc., vysokoškolský pedagog, člen Strany demokratického socialismu
RNDr. Václav Exner, CSc., poslanec

Evropská demokratická strana

PhDr. Jana Hybášková, předsedkyně EDS, europoslankyně
Gen. Jiří Šedivý, bývalý náčelník armádního Generálního štábu Armády ČR
Mgr. Věra Jourová, bývalá náměstkyně ministra pro místní rozvoj
Prof. Ivan Wilhelm, bývalý rektor Univerzity Karlovy
RNDr. Jana Ryšlinková, děkanka US Business School v Praze a členka Zastupitelstva Hlavního města Prahy
Liberálové.cz

Mgr. Milan Hamerský, právník, politolog, publicista
Mgr. Martina Nováková, právnička se specializací na evropské fondy
Linh Nguyen, student politologie
Róbert Furiel, student
Pavel Černý, zaměstnanec
Dr. Eugénie Trützschler-Fügnerová, vysokoškolská docentka
Mgr. Peter Sládeček, projektový manažer
RNDr. Rostislav Štork, vědec
Hugo van Haastert, IT manažer
MUDr. Jindřiška Procházková, praktická lékařka
Libertas.cz:

Vladimír Železný, europoslanec
Jan Schwippel, poslanec
Vlastimil Tlustý, poslanec

Strana svobodných občanů:

RNDr. Jiří Payne, externí poradce prezidenta republiky
Benjamin Kuras, spisovatel, publicista

Prof. PhDr. Miloslav Bednář, vědec, vysokoškolský pedagog
Mgr. David Hanák, manažer
Alena Šedivá, zastupitelka obce Vestec u Prahy
Mgr. Martin Muzikář, Ph.D., specialista ve farmacii
Bc. Jan Kasal, vysokoškolský student
MUDr. Michael Bartoš, vedoucí lékaře
Mgr. Petr Bahnik, středoškolský pedagog
Ing. Mgr. Bc. Ladislav Batora, Ph.D., Škodaexport

SNK Evropští demokraté:

Lukáš Macek, M.A., politolog, manažer
Ing. Zuzana Baudyšová, ředitelka nadace
Ing. Jiří Plecitič, ekonom, člen kabinetu místopředsedy Evropské komise
PhDr. Eva Palatová, poradkyně Zahraničního výboru EP
Ing. Sylva Kováčiková, starostka města Bílovec
Josef Zoser, starosta obce Jiřetín pod Jedlovou
Mgr. Květa Halanová, ředitelka vzdělávacího centra
Ing. arch. Martin Ondrouch, Ph.D., architekt a radní města Břeclav
Václav Lebeda, M.A., politolog, asistent europoslance
Vojtěch Hledík, student

Koalice Suverenita:

Ing. Jana Bobošíková, europoslankyně
Ing. Yvona Průšová, ekonomka, hospodářka Sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ

Starostové a nezávislí:

Jaromír Štětina, senátor

BUSINESSEUROPE v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu zveřejnila dokument „*Odhalení budoucnosti Evropy*“ („*Unfolding Europe 's Future*“), který shrnuje očekávání podniků pro léta 2009–2014.

President BUSINESSEUROPE, Ernest-Antoine Seillière v souvislosti se zveřejněním dokumentu řekl: „*Osmdesát procent rozhodnutí, která ovlivňují podnikání v Evropě, je přijímáno na evropské úrovni. Evropský parlament bude mít větší vliv na tvorbu politik. Evropští podnikatelé proto požadují po členech Evropského parlamentu, aby pozornost své kampaně a aktivit soustředili na podniky a jejich konkurenceschopnost.*“

S manifestem BUSINESSEUROPE se můžete seznámit na http://www.sprc.cz/en/document/be_election.pdf

Zpracovala Marta Blížková, Mezinárodní organizace a EU